

LIVERPOOL ACADEMY OF ARTS ■ FIRST ANNUAL EXHIBITION 1901 ■

41 CASTLE STREET ■ ADMISION FREE
OPENS 14TH OCTOBER (LOSES) 2ND NOVEMBER

جی. هربرت مک نر - پوستر آکادمی هنر لیورپول - ۱۹۰۱

کولومان موزر - بهار مقدس - ۱۸۹۹ - روی جلد مجله

انفصال وین

Vienna Secession

در سال‌های دهه ۱۸۹۰ هنرهای تجسمی در وین تحت سلطه رفتار محافظه کارانه اعضای فرهنگستان بود و مدارس و جوامع آن‌ها از نمایش پیشرفت‌های جدید هنرهای اروپا امتناع می‌ورزیدند.

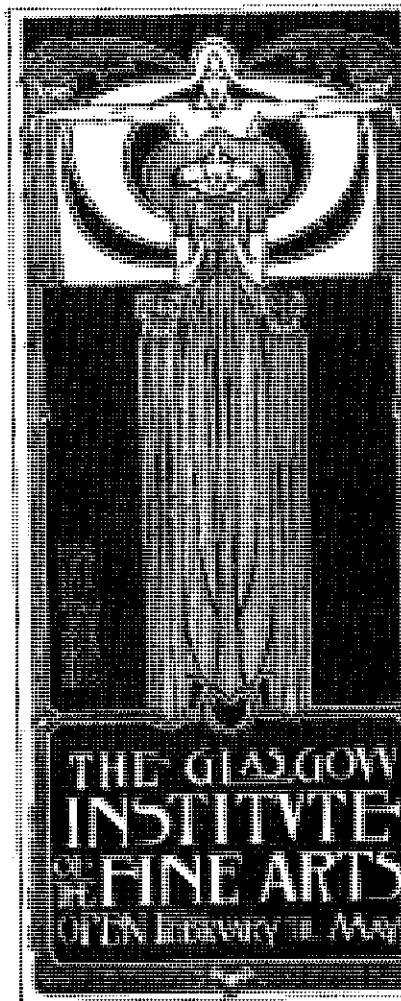
گروهی از معماران جوان، نقاشان و طراحان گرافیک که شامل ژوزف هافمن، ژوزف البریخ، گوستاو کلمیت و کولومان موزر در سال ۱۸۹۷ Vereinigung Bildender Künstler Österreichs را که به نام Vienna Secession بیشتر شناخته شده است را پس

سبک گلاسگو

Glaagow Style

الهام از تزئینات سلتی و خطوط مشخص و اختصاصی ببری پردزلی یک اسکاتلندی با نام چارلز رنی کیننتاش Charles Rennie Mackintosh زبان صویری نوینی را گسترش داد که به عنوان سبک لاسگو شهرت یافت. به دلیل استفاده مختصر و ابتدایی بن‌مایه‌های گیاه گونه در اوایل دهه ۱۸۹۰ گلاسگو را معمولاً با «هنرنو» پیوند می‌زنند. اما گلاسگو از این به‌ها به خاطر طراحی کاربردی بیشتر، فاصله گرفت. گلاسگو ۴ (The Glasgow Four) (مکیننتاش و مسرش مارگارت مک‌دانلد، جی هربرت و فرانسیس کینز) بعدها طراحان دیگری را که در مرکز هنری سکاتلند کار می‌کردند تحت تأثیر قرار دادند. همچنین از آن‌ها اعم از کارهای گرافیکی، طراحی داخلی و معماری طراحان اثری شیوه Secession را هم به جود آورد و آن را به عنوان راه چاره‌ی برای انتزاع بین می‌دیدند.

پوستر انستیتو هنرهای زیبای گلاسگو - دانشگاه گلاسگو

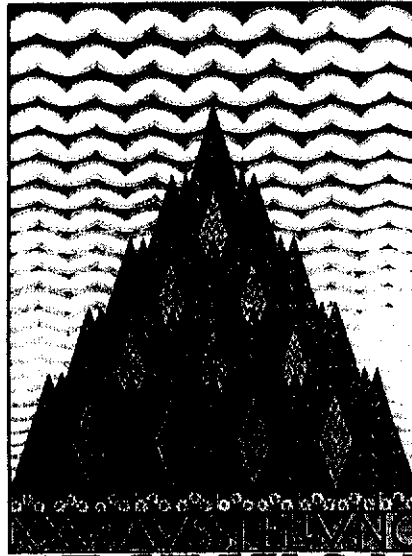

VER SACRUM

ZEITSCHRIFT DER
GEREINIGUNG
BILDENDER
KUNSTLER
ÖSTERREICH

AMERICAN ART NOUVEAU. ED. ARMANDO TESTA. N. 1. 1905. P. 1. VILLA VON S. G. BOLOGNESE, LUDICO.

SECESSION

فردیناند آندری - پوستر نمایشگاه -

استاد طراحی پوستر ادوارد پنفیلد Edward Penfield می نویسد: «من فکر می کنم، که پوستر آمریکایی مکتب جدیدی را گشود که هدفش سادگی و کمپوزیسیون خوب است.»
آن زمان که Harper's از پنفیلد استفاده می کرد، دیگر ناشران هنرمندانی چون ویل کارکیوویل، فرنک هیزنپلاگ، لوتیس رید و مکسفیلد پریش را به کار می گرفتند.

از بی نتیجه ماندن تمایل و تلاش برای شکستن مرزهای هنرشان و نیز شکسته شدن سنت ها توسط Munich Secession برپا کردند.

همان گونه که طراحی پوسترهای بسیاری از Secession نمایشگاه ها نشان می دهد، اعضای جدید Secession تمایلات طبیعت گرایانه Naturalistic، هنر عهدعتیق و کلاسیک را به نفع خطوط مستقیم اوتو واگنر Otto Wagner و هندسه ساده شده هافمن رد می کردند. بدین منوال آثار آن ها پیش نمایانگر کاربردگرایی مدرنیست های آینده شد.

علی رغم وابستگی و نزدیکی آن ها به سبک های معاصر، استقلال هنری خود را در نخستین شماره «بهار مقدس» Ver Sacrum تجدید بنا کردند:

«ما آرزو داریم که یک هنر برده خارجی ما نشود... هنر خارجی باید مانند محرکی برای تأمل و بازنگری در خود عمل کند؛ می خواهیم که آن را بشناسیم، تحسین اش کنیم اگر که شایسته تحسین است، تنها کاری که نمی خواهیم انجامش دهیم، تقلید آن است.»

هنر نو آمریکایی

American Art Nouveau

از سال ۱۸۹۰ یک ژانر جدید تبلیغات به عنوان پوستر هنری شروع به شکوفایی در آمریکا کرد. آمریکا برخلاف آثار حروف نگاری ویکتورین آن ها، پوسترهایی رنگارنگ، اقتصادی که معمولاً به سفارش یک شرکت انتشاراتی برای معرفی یک نشریه، مجله و یا یک کتاب جدید بود، طراحی می شد.

کولومان موزر - روی جلد بهار مقدس - ۱۸۹۹
از اواسط دهه ۱۸۹۰ پوستر هنری به اندازه بی عمومی و مردمی شد که صنایع به پیشرفت تبلیغات اریژینال کمک شایانی کردند. هنرنو الهام بخش سبک گرافیکی کلارنس کولز فیلیپس Clarence Coles Phillips و جان سسیل John Cecil که هر دو برای طراحی مجله و تصویر گرافیکی زیبای روز شهرت دارند، بود.

ادوارد پنفیلد - پوستر - ۱۸۹۷ موزه هنرهای مدرن نیویورک

William L. Carquille - پوستر - ۱۸۹۵

Babylone d'Allemagne. ۱۸۹۴. موزه زوریخ

کمک می‌کند تا نگاهی معاصر و برجسته‌تر از آموزه‌های سنتی Beaux-Arts داشته باشند. ژول شره که به خاطر طراحی پوسترهای La belle époque شهرت یافته بالاترین نشان ملی یعنی لژیون دونور را به خاطر خلق شاخه‌ی جدید از هنر به وسیله استفاده از آن در نقاشی تجاری و صنعتی دریافت می‌کند.

هنری د تولوز لوترک - پوستر جین آوریل - ۱۸۹۹

زیبایی‌شناسی هنرنوه تقریباً همه چیز از ساختمان‌ها، وسایل خانگی و ظروف شیشه‌ی را تحت تأثیر خود قرار داد. تزئینات و مشخصات هنرنوه در آثار معماران و طراحی‌های نظیر هاینری ژیمار Henri Guimard و امیل گاله Emile Gallé نمود پیدا کرد. به خصوص کاریکاتوریست‌ها دریافتند که «هنرنوه» به آن‌ها

آر نوراچ مک مردو - ۱۸۸۲ - روی جلد کتاب کلیساهای شهر ن

فرانسه / بلژیکی

French/Belgian

هنرنوه در فرانسه و بلژیک در اواخر قرن ۱۹ به «هنرمدرن» L'Art Moderne موسوم شد. از دهه ۱۸۷۰ تا آخرین سال‌های قرن ژول شره Jules Chéret با صدها پوستر تبلیغاتی و رنگ‌آمیزی نبوغ‌آمیز خود خیابان‌های پاریس را روح بخشید. از دهه ۱۸۹۰ دیگر تصویرسازان bon ton از جمله هنری د تولوز لوترک Henry de Toulouse Lautrec، الکساندر استینلن Theophile Alexandre Steinlen و پیر بونار Pierre Bonard به صف هنرمندان خیابانی نوگرایی پیوستند که همه نوع رویداد و کالایی را با پوسترهایی تبلیغ می‌کردند که با زیبایی ژاپنی، رموز سمبولیست‌ها و چهره پست-امپرسیونیست‌ها پیوندی عمیق برقرار کرده بودند. انقلاب نقاشی در فرانسه در اواخر قرن نوزدهم از جانب اقلیت ممتاز مورد تشویق و حمایت قرار گرفت. نه مارتین René Martin در سال ۱۸۸۵ در فیگارو سی‌نویسده در یک پوستر استعداد و ذکاوت بسیار بیشتر نشان داده می‌شود تا در یک نقاشی که در تالارها وارد بحث و بررسی قرار گیرد.

از سال ۱۸۹۰ پوسترهای هنرنوه به عنوان شکل‌آهنی عمومیت می‌یابد. با این‌که این سبک اشکال فرم‌های گوناگونی داشت اما وجه بارزش این بود که فرم در آن ساختاری آزاد داشت که بیشتر بر پایه طرح‌های انتزاعی گل‌دار و نقش‌های تخت، با طراحی تمیک موج‌دار یا همراه با پرش و جست و خیز بود. خی‌گمان می‌کردند که این شیوه امیدی برای فردایی دید خواهد بود و بقیه اطمینان داشتند که به فساد ریجی فرهنگی خواهد انجامید. «هنرنوه» با رشد سریع بد مانند نیرویی قوی عمل کرد و هنرهای کاربردی را سطح وسیعی از مخاطبان منتشر ساخت.

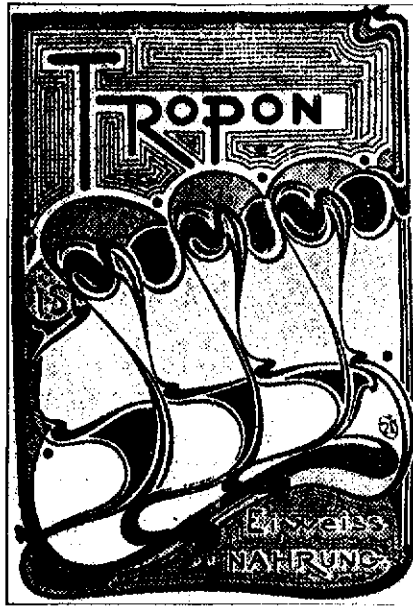

هنری د تولوز لوترک - طرحی از یک زن ۱۸۹۰

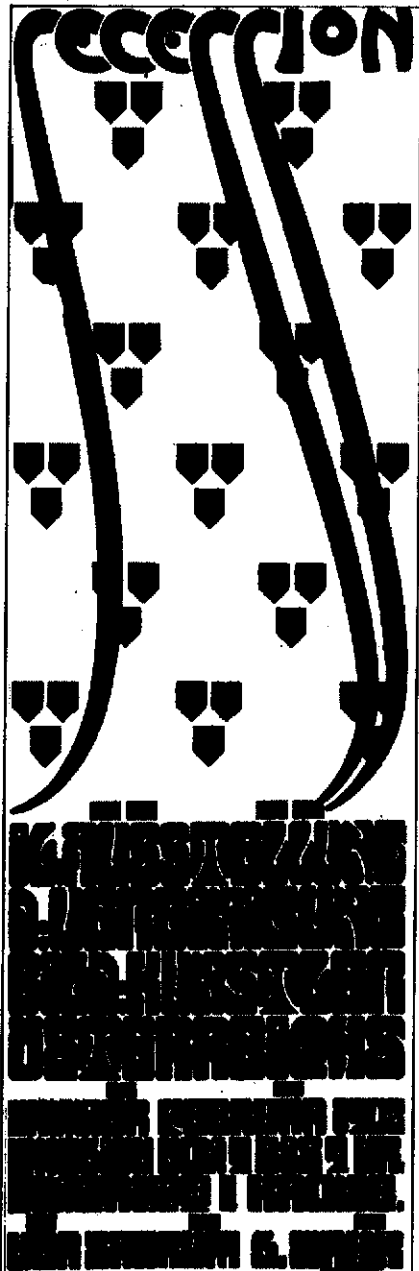
شیوه جوان
Jugend Stil

«هنرنوه» کمی دیرتر از انگلستان، فرانسه و بلژیک به آلمان رسید، اما با این حال در سال‌های بین ۱۸۹۶-۱۹۰۹ شیوه غالب و ملی بود. مونیخ مرکز این شیوه بود که به نوعی شیوه اسطوره‌گرا و اسرارآمیز را وارد هنرهای تزئینی کرد. Jugend Stil به زودی در عرصه وسیعی از هنرهای گوناگون مانند معماری و نیز طراحی وسایل منزل نفوذ کرد و وارد فرهنگ لغات گرافیک آلمان شد. حروف و تصاویر این شیوه و ترکیب آن‌ها چه برای تبلیغ یک رستوران و یا روی جلد یک رمان و یا پوستری برای یک نمایشگاه، مناسب و کارآ به نظر می‌رسید.

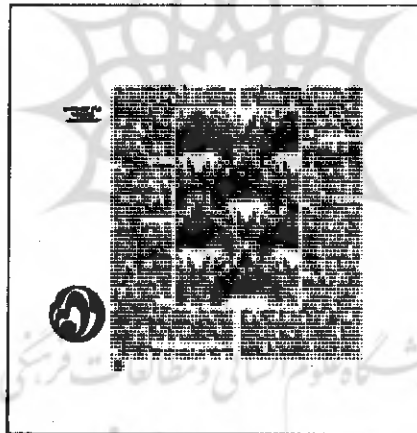
طراحان این شیوه متدهای حروف نگاری سنتی را کنار گذاشتند. به خاطر استفاده از حروفی که با تصویر تناسب داشته باشد. این موضوع در پوستره‌های برونو پل Bruno Paul و هنری ون د ولد مشهود است.

هنری ون د ولد - پوستر برای شرکت غذایی - ۱۸۹۷

فردیناند آندری. پوستر دهمین نمایشگاه انفصال وین ۱۹۰۱ - مجموعه رینولد براون

طراح ناشناخته، صفحه آگهی مجله بهار مقدس - ۱۸۹۹

روی جلد مجله Jugend طراح ناشناخته ۱۹۰۰

یوهان تورن پریر - پوستر برای نمایشگاه موزه کایسرویلهلم - ۱۹۰۳